

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Centuplum illud complectitur omnium bonorum plenitudinem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

et æra verò habet longuitudinem dierum non solum temporalium, sed æterno-
rum. Quemadmodum Apostolus expressit, dicens suo discipulo Thimo-
theo: *exerce te ipsum ad pietatem, quæ ad omnia utilis est, promissionem habens*
vita, quæ nunc est, & futura, dâns unicuique id, quo opus habet ad suam felici-
tatem. Quemadmodum enim Reges & magni Principes, præter magnum
stipendium, quod suis Aulicis dant in fine anni; dant quoque ordinariam
quotidie portionem, quâ vitam sustentent; quæ iuxta famuli qualitatem aut
officij dignitatem, & amplitudinem Domini, cui ille seruit, augetur, nam &
merces & ordinaria sustentatio apud Reges esse solent valdè splendida: ita
etiam Rex cœlestis Religiosis, qui tanquam fideles serui, res omnes suas de-
seruent, vt expeditius illi seruirent, dat ingens stipendium in fine vite,
hoc est, regnum æternum: pro ordinaria autem & quotidiana sustentatione
tantam largitur donorum abundantiam, vt centuplo sit maior, quàm quod
ipso pro eius seruitio præstant.

1 Tim. 4. 8.

Regis ter-
reni cû cœ-
lesti com-
paratio.

§. 1. Centuplum illud complectitur omnium bonorum plenitudinem.

VT HVIVS præmij magnitudo meliùs intelligatur, supponendum
est, Deum D. N. cùm ad eod sit diues, honori sibi tribuere, quod seruos
suos omni bonorum genere locupletet: quorum quædam sunt stabilia, alia
mobilia; quædam, quæ dicuntur iuris perpetui, alia iuris tantum ad vitam.
Gratia & charitas cum reliquis virtutibus; & Spiritus sancti dona, eorum-
que augmenta & merita censentur bona stabilia, iuris quæ perpetui: eo enim
desiderio ea tribuit Dominus, vt verè radices mittant in ipsam animam, in
qua perpetuò durent, vsque ad ipsum cælum, vbi erunt æterna cum excessu
incomparabili. Deuotio autem sensibilis, lachrymarum teneritas, alique
dulces affectus, fauores, & gratiæ gratis dætae sunt instar bonorum mobili-
um, quæ tribuit Dominus, & auferit, quando ipsi placet, in maius Electo-
rum suorum commodum. Bona etiam corporis sunt mobilia, multis quæ
mutationibus lubiecta: ac propterea censentur iura per vitam, quia cum ea
finitur: quamuis ad eam cû solatio conseruandam, sint necessaria. Ex om-
nibus his bonorum generibus componitur illud centuplum Religiosis
promissum. Numerus eorum centenarius, (qui est numerus perfectionis) si-
gnificat (vt ait S. Augustinus) coniunctionem quandam omnium bono-
rum, quæ cor humanum desiderare potest, vt felix sit ac beatum, eo mo-
do, quo hic esse potest. Et quoniam hæc bona sunt multa; possemus ea faci-
liori memoriæ causa ad septem præclarissima illa reducere, quæ Christus
D. N. misit nos petere in precatione Dominica,

Epi. 89. 94

Matt. 6. 9.

PRIMUM bonum est SANCTITAS vitæ in ea Excellentia, vt per eam
Dei nomen sanctificetur, cognoscatur, laudetur, & honoretur inter homi-

nes.

nes. *Secundum* est REGNUM DEI, quo regnat solus in nostris animabus. Iustitia, pace, & gaudio in Spiritu S. & cum pignore, & spe Regnum eternum obtinendi, & quod sumus ex felici numero predestinatorum. *Tertium* est Perfecta VOLUNTATIS nostrae cum diuina CONFORMITAS, in omni qua ipse constituit: eam exequentes in terra cum illa promptitudine & sinceritate, qua impletur in caelo. *Quartum* est PANIS, & quotidianum alimentum cum spirituali refectioe, quem conferunt Sacramenta, Efficacia Orationis ac deuotionis, & consolationes diuinae. & PANIS etiam medicinalius ad corporis alimentum in eo gradu, qui ad animae bonum expedit. *Quintum* est Plenaria REMISSIO praecedentium peccatorum, & facilitas in imperpetua venia praesentium. *Sextum* est Victoria TENTATIONVM Daemonis, Mundi & Carnis cum copiosis auxilijs ad triumphum de his hostibus reportatum. *Septimum* est PRAESERVATIO malorum temporalium, quae suffocant meritum; & aeternorum alterius vitae cum certa spe, quod non sumus futuri in felici numero damnatorum. His septem praemijs satis bene completum est centuplum; & perfectus Religiosus satis bene remuneratur.

In Mat. 19.

Ex quo ante omnia deducitur, hoc praemium Centupli non fieri potest in bonis temporalibus, sed in spiritualibus: quae (teste S. Hieronymo) tantum illa excedunt, quantum numerus centenarius excedit unitatem. Deus enim Deum honorem suum reputat, quod filios suos vili ad id praemium remuneret, qualia sunt bona terrena; nec huiusmodi solutio apte respondet occasione & fini ipsius promissionis. Si enim Christus D. N. optabat, ut discipulos deserere omnia bona terrena, ad quod illa magno essent impedito sibi seruiendi cum perfectione, quid aliud fuisset dare illis Centuplum, plus quam relinquebant, nisi addere Centuplum plus impeditum, quam antea haberent? non deserunt Sancti (ait S. Gregorius) terrenas, ut easdem in hoc mundo recipiant multiplicatas. Qui enim terrenas deserit cum desiderio terreno; non eas deserit, sed querere censendum est. Nihilominus tamen Saluator noster in hoc ipso suam liberalitatem erga Religiosos ostendit: reddens illis pro aliquibus rebus: quas deseruerunt centuplum in eodem genere; ea tamen ratione, ut id ipsis non nocere, sed prodesse possit, quemadmodum pulchre Cassianus perpendit, dicens: Religiosum pro vna domo aut agro, quem deserit, plus quam centum recipere: omnes siquidem domus, & agrus illius Religionis sunt ipsius; non quo ad Dominum, nam quod illud habet exiguum ei commodum adferret; possetque plurimum nocere; sed quo ad vsum reparandas eius necessitates. Quod si Religio non habeat annuos Reditus, non habet certe eleemosynas, quae non minoris sunt, quam si agros haberet, ut sic reddat ei Dominus centuplum, quam reliquerit. Impletur. n. in Religioso. quod dixit Apostolus. nihil habentes & omnia possidentes; & illud Sap. viro fideli totus mundus eius datus

Hom. 18 in Ezechiel.

Collat. vlti Cap. vltimo

2. Cor. 6. 10. Prou. 13. 14. xia Lxx.

Et eodem modo, qui relinquit Patrem, aut tres fratres in saeculo, inuenit in Religione multa hominum centenaria, qui exhibet ipsi officium Parentum, aut fratrum, multo exactius & perfectius, quam carnales, quos reliquerat. Quod aperte significauit Saluator cum, dicens, discipulos suos accepturos centies tantum, nunc in hoc tempore, adiecit: *b domus, & fratres. & sorores, & matres, & filios, & agros.*

QVOD si liceat (ait Cassianus) aliquid addere ijs, quæ dixit Saluator: etiam pro vno amico accipiunt Religiosi centum; & pro vno famulo etiam centum: omnes enim amici, & famuli Religionis, sunt ipsius. Immo quod pluris apud homines sit, pro paruo aliquo honore, quem reliquerunt in mundo, recipiunt centies maiorem, etiam non quærentes illum; & qui in mundo erant inferioris conditionis, eò ascendunt, vt ab ipais Principibus in honore habeantur: nam & illos consulunt, & suspiciunt, ac reuerentur tanquam Angelos aut sicut ipsum Christum. Quemadmodum S. Basil perpendit, & post eum S. Ambr. qui id confirmat exemplo Moysis, qui potuit esse Rex Egypti, & alter Pharaon in eius regno: *c maiores tamen* (vt ait Apostolus) *dimitis est inanis thesaurus Egyptiorum, improprium Christi,* & contemnens terrenam potentiam, euasit multo potentior: factus non solum Rex, sed etiam *d Deus Pharaonis*, quem Pharaon timeret ac reuereretur. Quæ ratione Deus illi maiorem attulit honorem, quam si domi suæ mansisset. Hæc pars est mercedis, & præmij, quam Christus D.N. dat seruis suis tanquam quid adiectitium: vt deponentes Religiosi huiusmodi rerum temporalium sollicitudinem, omnem suam curam ponant in quærendis æternis.

b Mar. 10-30.

Prologo in Asceticæ serm. 8. sup Psal. 118. c Heb. 11. 26

d Exod. 7. 10. Moyses Deus Pharaonis.

§. 2. Promissum centuplum esse Regnum Dei cum Iustitia, Pace & Gaudio in Spiritu Sancto.

CVM CENTVPLVM illud promissum sit in bonis spiritualibus cum ea plenitudine, quæ decet magnificum ad eò largitorem, & pro obsequijs ad eò insignibus, quæ præstant Religiosi: quid aliud illud erit, nisi *a Regnum Dei*, de quo S. Apostolus dixit, quod sit *Iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu Sancto*: in cuius possessione beatitudo consistit huius vitæ. Nam liberalissimus Deus D. N. qui est ipsamet beatitudo per essentiam, eam promittit suis electis in vtroque saeculo: in futuro quidem in tota sua plenitudine, firmitate, & magnitudine; in præsentem autem tradit eius aliquam partem, quasi principium futuræ: cuius sunt participes cum maiori excellentia, qui propter ipsum Deum rebus omnibus renunciant. Illis enim competit prima octo beatitudinum: *b Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est Regnum caelorum.* Non dixit: ERIT, sed EST vt intelligant, quod qui se propter Christum pauperes faciunt, statim incipiunt regnum

a Rom. 14. 17

b Mat. 5. 3